

האשה רבה פרק עשירי יבמות

צה

עין משפט
נר מצוה

סו א ב מו"י ט"ב מה"ס
איסורי ביאה ס"ג י
טו"ע א"ש סימן טו
טע"ף כו בכ"ה :

סח נ מו"י ט"ב מה"ס
סוטה ס"ג יב סנה
ע"פ פ"ח טו"ע ס"ט
סימן יא טע"ף ח :

תוספות ישנים
למזיד מנין להכי בעי
תלמודא קרא לטמיר מזיד
דכ"ד להסור מזיד מקי"ו
ללקמן ומה במקום שכתב
על איסור ק"ו וכו' :

תוספות חד מקמאי
בלגה לפ"ה ואע"ג
דליכא למיזרי רבא גירוש
זה וגשגו זה פ"ה
חזא צריכה גם פטמו
וחסור עליו כעין אשה
שהלך בע"ה לפ"ה
אשטעי' סתני' ד"ל א
אמר רבא אלא היא
אסורה על עליה ואשתו
פותרת לו ולא מצריכי'
לה פטויה גם לומר דלא
בר"ע דלדידיה בעיא
גם האיל ויש להם שעת
היתר עכ"ל הראב"ד
ול"י [וה"ל] (ה) פה שלא
כתבו הרב אלפס ללמוד
במנה אשתו ניסור פותרת
ואשתו אסורה ולא
ללמוד פטמה דאפילו
ל"ע אחיא סתני' ויפסטי
שפסק הרב אלפס בר"ע
הוצרך לכתוב זה אבל
לעולם לפי הפסק כיון
דאשת ניסור אסורה
אשתו נמי אסורה בר'
ויס דאמר כל הפוסל
ע"י אחרים פוסל על
ידי עצמו :

(ה) בראה דל"ל ולפי זה
מה שכתב הרב אלפס לא
ללמוד פטמו דאשת גיטו
אסורה ואשתו פותרת
אלא ללמוד ממנה דלפ"ה
ל"י טע"ף א"ש וכו' :

הגהות הב"ח
(ה) נ"מ' אינו דין שלא
נאמר ב"מ"ר כ"ל
ותיבת לו כמתק :
(ב) רש"י ד"ה א"ל א
יבמה וכו' אסרה על
הראשון והאשר האוסרה
עליו : (ג) ד"ה א"ל אפילו
נתן גם לומר א"ל
פריך הכי אפילו נתן זה
גם או הלך אסרה על
בעל המאמר ומדור ר"ג
ש"ס נ"מ מאמר ו"ס
חלילה לחזק מאמר א"ש
עשה גם מאמר וכו' א"ה

על מה נחלקו בבא על חמותו שב"ש חומרים פוסל . וטעמא דכ"ס
דמפרש בסמוך לר' יהודה וזי כל הבית כולו בשרפה ט' :
זה הדין לשוגג למזיד מנין . ותימה אמאי מיבעי ליה קרא למזיד
מהיכא תיסי לן לאיסורא חי משום ק"ו דקאמר לעיל ומה במקום
שבא על איסור קל נאמר האוסרה
ט' כיון דליס ליה ההוא דינא למה
ליה לר' יוסי דינא דהכא היה לו לחלוק
על ר' יהודה בפשיטות שאין דין זה
ענין למחלוקתו כלל : **מה** למזיד
גרושמו שכן איסורה ברוב . כלומר
ע"י כל אדם יכול לבא לידי איסור זה
שגרושמו נאסרה ע"י כל מי שישאנה
אבל חמות אשה אפילו תאסר אשתו
משכיבת חמותה לא מיתסרא אשתו
עליו במה שיבא איניש דעלמא על
חמותה : **עבד** בה מאמר האי
אסרה עליה דהאיך . השתא נקט
מילתיה כמאן דאמר (לעיל דף כט.)
מאמר קונה מדאורי"י : **מאי** איריא
בא עליה ט' נתן גט או חזן גמי .
כלומר לא דמי לחמות אשה דאפילו
לאוסרה על ידי ביאת איסור אבל כאן
הדבר תלוי בזיקה :

אירימא בטוטה לבעל . פירוש
כשבא עליה בעל חסורה
לבוועל לעולם שקוב אין מים בודקין
אזיה מאי איריא בבא עליה אפי' נתן
לה גט ויחזור ויקדשנה ויכניסנה לחופה
או אמר איני משקה טוב אין יכול
להשקותה ואסורה לבוועל לעולם ותימ'
לרבינו יצחק דמנן כשאומר איני כולא
להשקותה שקוב אין יכול להשקותה
ואמר רבינו יצחק שיש להוכיח קלח דכי
אמר איני משקה קטני במתניתין
בטוטה (ג.) כהני הנהו דממחויקין
נשרפות שאין ראויות עוד לשמות :
אלא

יהודה אמר שמואל אין הלכה
כרבי יהודה ההוא דעבד איסורא בחמתיה
איתיה רב יהודה נגדיה אמר ליה
אי לא דאמר שמואל אין הלכה כרבי יהודה
אסריתיה עלך איסורא דעלם :
מאי איסור קל אמר רב חסדא מחזיר גרושתו
משנשאת בא עליה מה לעליה האי
משנשאת שכן נשמא הגוף ואיסורה ברוב
ואיסורה איסור עולם אלא אמר ר"ל
יבמה למאן אירימא לאחד וכדרב המנוגא
*דאמר רב המנוגא שומרת
יבם שזינתה אסורה ליבמה מה ליבמה
שכן נשמא הגוף ואיסורה ברוב אלא
יבמה לאחין עבד בה מאמר האי אסרה
עליה דהאי מאי איריא שבא עליה שני אפי'
עבד בה גמי מאמר הא לא קשיא
כר"ג דאמר *אין מאמר אחר מאמר אלא
אפילו נתן לה גט ואפילו הלך לה
אלא אמר רבי יוחנן סוטה סוטה למאן
אירימא לבעל בא עליה בעל אסרה
עליה דבועל מאי איריא בא עליה אפילו
נתן לה גט ואפילו אמר אין אני
משקה אלא סוטה לבעל האי איסור קל
הוא איסור חמור הוא אשת איש
אלא

אלא אמר רבא אלא היא אסורה על עליה ואשתו פותרת לו ולא מצריכי' לה פטויה גם לומר דלא בר"ע דלדידיה בעיא גם האיל ויש להם שעת היתר עכ"ל הראב"ד ול"י [וה"ל] (ה) פה שלא כתבו הרב אלפס ללמוד במנה אשתו ניסור פותרת ואשתו אסורה ולא ללמוד פטמה דאפילו ל"ע אחיא סתני' ויפסטי שפסק הרב אלפס בר"ע הוצרך לכתוב זה אבל לעולם לפי הפסק כיון דאשת ניסור אסורה אשתו נמי אסורה בר' ויס דאמר כל הפוסל ע"י אחרים פוסל על ידי עצמו :
אלא אמר רבא אלא היא אסורה על עליה ואשתו פותרת לו ולא מצריכי' לה פטויה גם לומר דלא בר"ע דלדידיה בעיא גם האיל ויש להם שעת היתר עכ"ל הראב"ד ול"י [וה"ל] (ה) פה שלא כתבו הרב אלפס ללמוד במנה אשתו ניסור פותרת ואשתו אסורה ולא ללמוד פטמה דאפילו ל"ע אחיא סתני' ויפסטי שפסק הרב אלפס בר"ע הוצרך לכתוב זה אבל לעולם לפי הפסק כיון דאשת ניסור אסורה אשתו נמי אסורה בר' ויס דאמר כל הפוסל ע"י אחרים פוסל על ידי עצמו :
אלא אמר רבא אלא היא אסורה על עליה ואשתו פותרת לו ולא מצריכי' לה פטויה גם לומר דלא בר"ע דלדידיה בעיא גם האיל ויש להם שעת היתר עכ"ל הראב"ד ול"י [וה"ל] (ה) פה שלא כתבו הרב אלפס ללמוד במנה אשתו ניסור פותרת ואשתו אסורה ולא ללמוד פטמה דאפילו ל"ע אחיא סתני' ויפסטי שפסק הרב אלפס בר"ע הוצרך לכתוב זה אבל לעולם לפי הפסק כיון דאשת ניסור אסורה אשתו נמי אסורה בר' ויס דאמר כל הפוסל ע"י אחרים פוסל על ידי עצמו :

אחות אשה - דאפילו במזיד בא על אחותה לא מיתסרא אשתו עילוייה
מדאורייתא כדקתני לקמן הלך בשוגג ט' : אוסר . ושכב איש חותה :
וסלא דין סוף - שהאסר ולכן נאמר חותה : מקום שכתב על איסור קל .
לקמן מוקים לה בבש"ת איש ואמאי קרי לה איסור קל שאין האוסרה
אוסרה כל ימיו שהרי היתר יש בגט : תורה אור

אחות אשה דבמזיד לא אסירא מדאורייתא
בשוגג לא גזרו בה רבנן ומגלן דלא אסירא
במדינתא דתניא ° אותה אותה שכיבתה אוסרתה ואין
שכיבת אחותה אוסרתה שיכול והלא דין
הוא ומה במקום שבא על איסור קל נאמר
האוסר מקום שבא על איסור חמור אינו
דין שנאמר האוסר א"י יהודה לא נחלקו בית
שמאי ובית הלל בבא על חמותו שפוסל
את אשתו על מה נחלקו בבא על אחות
אשתו שב"ש אומרים פוסל וב"ה אומרים לא
פוסל א"י יוסי לא נחלקו ב"ש וב"ה אבבא
על אחות אשתו שלא פוסל את אשתו על
מה נחלקו בבא על חמותו שב"ש אומרים
פוסל וב"ה אומרים לא פוסל לפי שבתחלה
הוא מותר בכל הנשים שבעולם והיא מותרת
בכל האנשים שבעולם קדשה הוא אוסרה
והיא אסרתו מרובה איסור שאסרה מאיסור
שאסרתהו שהוא אסרה בכל אנשי שבעולם
והיא לא אסרתהו אלא בקרובותיה והלא דין
הוא ומה הוא שאסרה בכל אנשים שבעולם
שגגה באסור לה אינה נאסרת במותר לה
היא שלא אסרתהו אלא בקרובותיה שגג
באסור לו אינו דין שלא נאסר (ה) לו במותר
לו וזה הדין לשוגג למזיד מנין ת"ל אותה
אותה שכיבתה אוסרתה ואין שכיבת אחותה
אוסרתה אמר רבי אמי אמר ריש לקיש מאי
טעמא דרבי יהודה *דכתיב ° באיש ישרפו
אורו ואתהו וכי כל הבית כולו בשרפה אם
אינו ענין לשרפה תנהו ענין לאיסורא אמר רב

רבי יהודה ההוא דעבד איסורא בחמתיה
איתיה רב יהודה נגדיה אמר ליה
אי לא דאמר שמואל אין הלכה כרבי יהודה
אסריתיה עלך איסורא דעלם :
מאי איסור קל אמר רב חסדא מחזיר גרושתו
משנשאת בא עליה מה לעליה האי
משנשאת שכן נשמא הגוף ואיסורה ברוב
ואיסורה איסור עולם אלא אמר ר"ל
יבמה למאן אירימא לאחד וכדרב המנוגא
*דאמר רב המנוגא שומרת
יבם שזינתה אסורה ליבמה מה ליבמה
שכן נשמא הגוף ואיסורה ברוב אלא
יבמה לאחין עבד בה מאמר האי אסרה
עליה דהאי מאי איריא שבא עליה שני אפי'
עבד בה גמי מאמר הא לא קשיא
כר"ג דאמר *אין מאמר אחר מאמר אלא
אפילו נתן לה גט ואפילו הלך לה
אלא אמר רבי יוחנן סוטה סוטה למאן
אירימא לבעל בא עליה בעל אסרה
עליה דבועל מאי איריא בא עליה אפילו
נתן לה גט ואפילו אמר אין אני
משקה אלא סוטה לבעל האי איסור קל
הוא איסור חמור הוא אשת איש
אלא אמר רבא אלא היא אסורה על עליה ואשתו פותרת לו ולא מצריכי' לה פטויה גם לומר דלא בר"ע דלדידיה בעיא גם האיל ויש להם שעת היתר עכ"ל הראב"ד ול"י [וה"ל] (ה) פה שלא כתבו הרב אלפס ללמוד במנה אשתו ניסור פותרת ואשתו אסורה ולא ללמוד פטמה דאפילו ל"ע אחיא סתני' ויפסטי שפסק הרב אלפס בר"ע הוצרך לכתוב זה אבל לעולם לפי הפסק כיון דאשת ניסור אסורה אשתו נמי אסורה בר' ויס דאמר כל הפוסל ע"י אחרים פוסל על ידי עצמו :

אלא אמר רבא אלא היא אסורה על עליה ואשתו פותרת לו ולא מצריכי' לה פטויה גם לומר דלא בר"ע דלדידיה בעיא גם האיל ויש להם שעת היתר עכ"ל הראב"ד ול"י [וה"ל] (ה) פה שלא כתבו הרב אלפס ללמוד במנה אשתו ניסור פותרת ואשתו אסורה ולא ללמוד פטמה דאפילו ל"ע אחיא סתני' ויפסטי שפסק הרב אלפס בר"ע הוצרך לכתוב זה אבל לעולם לפי הפסק כיון דאשת ניסור אסורה אשתו נמי אסורה בר' ויס דאמר כל הפוסל ע"י אחרים פוסל על ידי עצמו :
אלא אמר רבא אלא היא אסורה על עליה ואשתו פותרת לו ולא מצריכי' לה פטויה גם לומר דלא בר"ע דלדידיה בעיא גם האיל ויש להם שעת היתר עכ"ל הראב"ד ול"י [וה"ל] (ה) פה שלא כתבו הרב אלפס ללמוד במנה אשתו ניסור פותרת ואשתו אסורה ולא ללמוד פטמה דאפילו ל"ע אחיא סתני' ויפסטי שפסק הרב אלפס בר"ע הוצרך לכתוב זה אבל לעולם לפי הפסק כיון דאשת ניסור אסורה אשתו נמי אסורה בר' ויס דאמר כל הפוסל ע"י אחרים פוסל על ידי עצמו :
אלא אמר רבא אלא היא אסורה על עליה ואשתו פותרת לו ולא מצריכי' לה פטויה גם לומר דלא בר"ע דלדידיה בעיא גם האיל ויש להם שעת היתר עכ"ל הראב"ד ול"י [וה"ל] (ה) פה שלא כתבו הרב אלפס ללמוד במנה אשתו ניסור פותרת ואשתו אסורה ולא ללמוד פטמה דאפילו ל"ע אחיא סתני' ויפסטי שפסק הרב אלפס בר"ע הוצרך לכתוב זה אבל לעולם לפי הפסק כיון דאשת ניסור אסורה אשתו נמי אסורה בר' ויס דאמר כל הפוסל ע"י אחרים פוסל על ידי עצמו :
אלא אמר רבא אלא היא אסורה על עליה ואשתו פותרת לו ולא מצריכי' לה פטויה גם לומר דלא בר"ע דלדידיה בעיא גם האיל ויש להם שעת היתר עכ"ל הראב"ד ול"י [וה"ל] (ה) פה שלא כתבו הרב אלפס ללמוד במנה אשתו ניסור פותרת ואשתו אסורה ולא ללמוד פטמה דאפילו ל"ע אחיא סתני' ויפסטי שפסק הרב אלפס בר"ע הוצרך לכתוב זה אבל לעולם לפי הפסק כיון דאשת ניסור אסורה אשתו נמי אסורה בר' ויס דאמר כל הפוסל ע"י אחרים פוסל על ידי עצמו :